

«Kaj je Tvoje upanje?»

PO severni Indiji potovala je karavana, v kateri je bil tudi nek pobožen in goreč zamorsk misijonar. Na potu zgrudi se nek star jezdec, premagan od velike vročine in napora, na tla. Družba jahala je dalje, ne da bi se kdo za ubogega starca zmenil. Misijonar ga zapazi, gre k njemu in poklekne poleg njega; ko je družba odšla, zašepeta v starčevo uho: «Brat moj, kaj je Tvoje upanje?» Umirajoči mož se nekoliko vzdigne, zbere zadnje svoje moči in odgovori: «Kri Jezusa Kristusa očiščuje me slehernega greha»—in takoj izdihne. Misijonar se je zelo čudil temu odgovoru; iz mirnega in blaženega smehljava na njegovem obrazu sklepal je, da je ta mož resnično v Gospodu Jezusu zaspal. Kako in kje pač je ta tujec—na videz pogan—

zidobil tako živo upanje v Kristusa? Ko o tem še premišlja, zapazi, da mrtvec drži v svoji roki kos papirja. Posreči se mu ga izmakniti. Kako se pa začudi in razveseli, ko najde, da je to list iz biblije, in sicer prvo poglavje iz Prvega lista sv. Janeza. Zdaj je vedel, da je starec našel svoje upanje ravno v tem poglavju, kajti tam beremo: « Kri Jezusa Kristusa, božjega Sina, očiščuje nas slehernega greha. » Po krvi Jezusovi, na katero je stavil svoje upanje, je bil gotovo zveličan.

Kaj pa je tvoje upanje, čitatelj moj dragi? Zaupaš morda mnogim drugim rečem, le ne Jezusu Kristusu samemu. Staviš svoje upanje na svojo pokoro in poboljšanje, ali pa na svoje pošteno življenje, ali na duhovnike, na cerkev, na zakramente? Vse to je lažnjivo upanje. Ako se zanašaš na karkoli drugega kakor na Zveličarja samega, potem te Kristus ne more rešiti. Tvoja poštenost te ne bo rešila; tudi če nekoliko zidaš na svojo poštenost, nekoliko pa na Kristusa, ne moreš biti rešen. Noben duhovnik, nobena cerkev ti ne da zveličanje. Le križani Jezus Kristus sam more te rešiti. « Ni ga drugega imena pod nebom, po katerem bi se mi mogli zveličati. »

Kri Jezusa Kristusa je kri Jagnjeta božjega, na Golgati darovanega za grešnike. Neizmerna, neskončna je cena te krvi pred Bogom. To je kri našega namestnika, ki je plačal naš veliki dolg, ki je nesel nas vseh hudobije, ki je zadostil božji pravici. Ta spravna kri očiščuje našo vest vsakega greha, tudi največjega in najstarejšega. Če so grehi naši kakor škrlat, pobelijo se kakor sneg. Kri Jezusova je vir naše sreče in našega blaženstva.

« Vse to že vem, » poreče marsikteri bralec, « že v šoli sem se tega učil, pa v bukvah sem tudi o tem bral. » Ali si si pa tudi k srcu vzel, kar si slišal in bral? Ali si bil tudi že umit v dragi krvi Kristusovi? Ali si Ga sprejel za svojega Zveličarja? Če nisi doslej, sprejmi Ga zdaj! Veruj v Njega; On ti da sebe samega užiti. Naj bode On odslej tvoje jedino upanje, ki te nikoli ne osramoti!

CHEYNE BRADY.

ZALOŽILA IN TISKALA DRUMMONDOVA TISKARNA
(DRUMMOND'S TRACT DEPOT)
V STIRLINGU NA ŠKOTSKEM.

